

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Maiori Decano Et Priori Coloniensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

fuerint, Episcopus animarum curam committat, ut de plebis quidem cura Episcopo, vobis autem de temporalibus debeant respondere. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfatam Ecclesiam temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre &c. usque omnimodis profutura. Salva sedis apostolicæ auctoritate & diocæsani Episcopi canonica justitia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularisve persona &c. usque subiaceat ultioni. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus &c. usque in finem. Amen. Datum Laterani per manum Iohannis sanctæ Mariæ in Cosmidin Diaconi Cardinalis, S. R. E. Cancellarij, VII. Idus Maij, Indictione I X. incarnationis dominicæ anno M C C V I I. pontificatus verò Domini Innocentij Papæ III. anno decimo.

EPISCOPO AVTISIODORENSI.

TVA fraternitatis discretio postulavit per sedem apostolicam edoceri qualiter contra Iudæos illos procedere debeas qui cum villas, prædia, & vineas emerint, decimas ex eisdem Ecclesiis & personis ecclesiasticis debitas reddere contradicunt, cum per censuram ecclesiasticam compelli nequeant, quam continent. Nos autem inquisitioni tuæ taliter respondemus, quòd terræ Princeps est sollicitè admonendus ut ipsos ad solutionem earum tradita sibi potestate compellat. Quòd si forsitan ille id exequi non curaverit, sub districtione anathematis interdendum est Christianis ne habeant commercia cum eisdem, donec satisfecerint de præmissis. Quæsvisti præterea ut cum interdum Canonici, quibus studiorum gratia est indultum ut in absentia sua fructus percipiant præbendarum suarum, accepta licentia se ad villas transferant vel castella in quibus nullum est vel minus competens exercitium studiorum, utrum præbendarum suarum fructus sint talibus conferendi. Ad quod breviter respondemus, eis qui hujusmodi fraudem committunt, cum fraus & dolus nemini debeat patrocinium impertiri, præfatam indulgentiam competere non debere. Ceterum cum in diocesi tua sint quamplurimi usurarij, de quibus minimè dubitatur quin sint usurarij manifesti, contra quos propter timorem Principum & potentum, qui tumentur eosdem, non apparet aliquis accusator, nec iidem sunt per sententiam condemnati, qualiter proce-

Tom. II.

dere valeas contra ipsos, oraculum duxisti sedis apostolicæ requirendum. Nos autem fraternitati tuæ taliter respondemus, quòd licet contra ipsos non appareat accusator, si tamen aliis argumentis illos esse constiterit usurarios manifestos, in eos poenam in Lateranensi Concilio contra usurarios editam liberè poteris exercere. Datum Laterani XVII. Kal. Junij, anno decimo.

MAIORI DECANO ET PRIORI
Colonienfi.

Postulastis per sedem apostolicam edoceri quis suffraganeus Colonienfis Ecclesiæ, dum venerabilis frater noster B. Archiepiscopus vester in vinculis detinetur, debeat judicare, si fortè à Clericis suis iidem fuerint ad Coloniensem Ecclesiam appellati, & quid fieri debeat de beneficiis vacantibus, quæ ad donationem noscuntur ejusdem Archiepiscopi pertinere. Nos ergo inquisitioni vestræ breviter respondemus, quòd per Legatorum nostrorum sollicitudinem, quos in Theutonium destinamus, eundem Archiepiscopum restituendum speramus, auctore Domino, libertati, qui tam in iis quam in aliis suum officium exequetur. Consequenter etiam quæsvistis, utrum Clerici, qui, dum essent excommunicationis vinculo innodati, ecclesiastica beneficia sunt adepti, eadem, postquam absolutionis beneficium obtinuerint, licitè valeant retinere, postulantes nihilominus per sedem apostolicam explicari qua poena corrigi debeant Abbates, Abbatissæ, ac alij Ecclesiarum Prælati, qui scienter Clericis excommunicationi subiectis ecclesiastica beneficia contulerunt. Ad quæ vobis taliter duximus respondendum, quòd cum excommunicatis communicari non debeat, Clericis excommunicationis vinculo innodatis ecclesiastica beneficia conferri non possunt, nec illi ea valent licitè retinere, nisi forsitan cum eis fuerit misericorditer dispensatum, cum ipsa non fuerint canonicè assecuti. Illi verò qui scienter ipsa beneficia talibus contulerunt, tamdiu debent à beneficiorum collatione suspendi donec super hoc veniam consequi mereantur, ut puniantur in eo in quo delinquere præsumpserunt. Quæsvistis præterea qualiter puniri debeat Clerici ac monachi necnon etiam moniales Ecclesiarum conventualium qui post latam interdicti sententiam in locis suppositis interdicto præsumpse-

E

Epist. 62.
De decimis Iudæorum, fructibus scholarum, & usurariis.

Cap. Tunc in interdictis. De Clericis non re-

Cap. Cum in interdictis. De usurariis.

Epist. 62.
De beneficiis excommunicatis & interdictis &c.

Cap. Consequenter. De Clericis excommunicatis.

Vide Balozij
Notas ad Con-
cilia Gallie
Narbon, pag.
18.

runt hæcenus & adhuc etiam non verentur divina officia celebrare, quamvis propter hoc sicut excommunicationis vinculo innodati. Ad quod breviter respondemus, quod Clerici qui talia præsumserunt, sunt ecclesiasticis beneficiis spoliandi, monachi verò vel moniales in arctioribus monasteriis ad peragendam penitentiam retrudendi. Insuper postulastis per apostolicæ sedis oraculum explicari quid fieri debeat de Clericis illis qui, cum eis à iudicibus delegatis fuisset inunctum, cum ipsis absolutionis beneficium præstiterunt, ut se nostro conspectui præsentarent, id exequi contempserunt, & ex eis qui præfato Archiepiscopo præstiterunt fidelitatis & obedientiæ iuramentum & illud postmodum transgredi non verentes, interdicti sententiam non servarunt. Nos igitur ad hæc taliter respondemus, quod utrique, tanquam perjuri, pena canonica sunt plectendi. Datum Laterani Id. Maij, anno decimo.

PISANENSI ARCHIEPISCOPO.

Epist. 63.
Committitur ei
causa matri-
monialis.

B Nobilis mulieris oblata nobis petio continebat quod cum jam agens tempora pubertatis ex patris imperio potius quam spontanea voluntate. Iudici Arborensis fuit matrimonio copulata, & licet ex eo unicam prolem susceperit, ad ipsum tamen diligendum ut virum nec amicorum instantia nec consiliis propinquorum potuit animari. Cumque sic secum noluntaria permaneret, intellexit quod quando acceperat ipsum in virum, aliam sibi matrimonio copulatam haberet. Asserebat etiam idem Iudex quod quandam consobrinam hujus cognoverat ante matrimonium cum ipsa contractum, sicque factum est quod ad invicem diverterunt. Quod qualiter fuerit procuratum, alio modo non novit, nisi quod & tunc creditur & nunc credit quod rationabiliter fuerit & canonicè factum. Tandem ad domum paternam reversa, & circa biennium absque ulla querele innupta consistens, publicè postmodum & solemniter in facie Ecclesiæ nobili viro Hugoni Comiti nupsit, cum quo per annos quatuordecim pacificè commorata, duos suscepit filios ex eodem, quos humiliter petiit auctoritate apostolica pronuntiarum legitimos, pro eo quod bona fide in facie Ecclesiæ iuncti fuerant vir & uxor, & magno tempore absque contraditione aliqua simul fuerant commorati. Quocirca fraternitati tuæ per apostolica scripta man-

damus quatenus inquisita diligentius veritate, si tibi constiterit quod præfatus Iudex eo tempore quo cum præfata B. contraxit, aliam haberet uxorem, vel quod ejus consanguineam antea carnaliter cognovisset, vel virum jam obisse priorem, præfatos virum & uxorem invicem reconcilies, & facias eos mutuo semetipso nuptiali honore ac maritali affectione tractare, sed & filios quos taliter susceperunt legitimos reputari. Quod si de prædictis tribus articulis nihil tibi constiterit, quia tamen sæpèdicta mulier præfato viro in conspectu Ecclesiæ solemniter nupsit, & simul quatuordecim annis conjuncti tanquam vir & uxor absque ulla contraditione bona fide manserunt, eorum filios nihilominus facias reputari legitimos, & ad jura paterna vocari. Datum Laterani XVII. Kal. Iunij, anno decimo.

CONSULIBVS ET POPVLO
Placentino.

IN arca fœderis cum tabulis testamenti virga continebatur & manna; quoniam in monte rectoris cum scientia legis divinæ virga correctionis & manna dulcedinis debet esse, ut rigor mansuetudine temperetur, & mansuetudo rigore. Hoc igitur attendentes, auditis quæ venerabilis frater noster. Episcopus & Clerici Placentini, necnon & dilecti filij Vbertus Vicecomes, Iohannes de Malamina, & Petrus de Vilimercato, nuntij vestri, viri providi & fideles, super faciendis vobis mandato coram nobis proponere curaverunt, illis iustitiam, istis misericordiam implorantibus, illud taliter duximus temperandum, ut misericordia se pariter & iustitia complectentibus in eodem, neutra deseratur ab altera, sed potius ipsum sit utraque virtute conditum. Proinde levate vestros oculos in directum, & attendite diligenter quorsum devenit necessaria vestræ prævaricationis offensa, quæ licet gravis extitisse noscatur, divino tamen est forsan consilio procuratum ut per illam erudiantur & qui propè sunt & qui longè contra libertatem ecclesiasticam similia non præsumere, cum facinoris vestri vos viderint salubriter penitere. Ecce siquidem multi sunt qui observant exitum hujus rei, quibus quemadmodum facta est culpa vestræ præsumptionis in scandalum, ita profectò fiet disciplina vestræ penitudinis in exemplum. Attentandum erat aliquando forsan ab aliquibus similis luctæ certamen, quod cum à

Epist. 64.
De conservanda
libertate eccle-
siastica.